

Růže v kamení

Julián Záhorovský

Bobo Kantor/Zdeněk Novák

Zmítá se zmítá
ztrácí vědomí
Jako mateřské znamení
září to poupě v kamení - a jílu
Listy se drolí do dlaní - já klečím
růže se k zemi naklání
Má popelavé okvěti - zesláblá
cosi tu schází poupěti - snad vláha
Popel usedá na pestík - já váhám
pak ruce svírám do pěstí
Kývá se kývá
splývá s okolím
Nenech ji spát, tu krásku přírodní
kdo život v ní probudí
Nesmíš jen stát, vždyť jsi tak blízko ní
zamíchej tím osudím
Vyprostím růži z područí
čekám co dále poručí - hlas nemá
Mé ruce mírně obtočí - je nemá
náhle mi tančí v náruči
Už můžeš vstát, tvá snaha vítězí
samotu dní rozpustí
Už můžeš vstát, kámen byl přítěží
slib, že ji víc nepustíš